សេចក្ដីណែនាំ ស្ដីពី

ការជំរុញអនុវត្ត អនុក្រឹត្យលេខ ២៧ អនក្រ.បក
ស្ដីពី

ការត្រួតពិនិត្យការបំពុលទឹក

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

គណៈរដ្ឋមន្ត្រី

ក្រសួងបរិស្ថាន

លេខ:...៥១.....ប.ស្ថ.ស.ស.វ

រាជធានីភ្នំពេញ. ថ្ងៃទី...២០ ខែភិញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៩

សេចក្តីណែនាំ ស្តីពី

ការជំរុញអនុវត្តអនុក្រឹត្យលេខ ២៧ អនក្រ.បក

ស្តីពី ការត្រួតពិនិត្យការបំពុលទឹក

យោងទៅលើសកម្មភាពនៃការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចប្រទេស ពិសេសលើវិស័យឧស្សាហកម្ម -សិប្បកម្ម គមនាគមន៍ ទេសចរណ៍ ។ល។ រាជរដ្ឋាភិបាលបានផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ លើការទប់ស្កាត់ និងកាត់បន្ថយការបំពុលទឹកនៅតាមតំបន់ទឹកសាធារណៈ ដែលបង្កឡើងដោយសកម្មភាពអភិវឌ្ឍន៍ខាងលើ ដោយបានអនុម័តអនុក្រឹត្យលេខ ២៧ អនក្រ ស្តីពី ការត្រួតពិនិត្យការបំពុលទឹក នៅថ្ងៃទី ៦ ខែ មេសា ១៩៩៩ ។

ដើម្បីជំរុញការអនុវត្តន៍អនុក្រឹត្យលេខ ២៧ អនក្រ.បក . អោយមានប្រសិទ្ធិភាពនៅតាមបណ្តាមូលដ្ឋាន ខេត្ត-ក្រុង ក្រសួងបរិស្ថានសូមធ្វើការណែនាំមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុង អនុវត្តដូចខាងក្រោម:

១-គោលដៅ និងវិសាលភាពអនុវត្តនៃអនុក្រឹត្យ

ពង្រឹងការតាមដាន និងការពារគុណភាពទឹក តាមរយៈការដាក់បញ្ញត្តិ និងការត្រួតពិនិត្យប្រភពបំពុល ដែលបញ្ចេញសំណល់រាវចូលតំបន់ទឹកសាធារណៈ ឬលូសាធារណៈ ។

២-ការដាក់បញ្ញត្តិលើការបញ្ចេញសំណល់ និងសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់

-ត្រូវណែនាំ និងកំណត់ការបញ្ចេញសំណល់រាវ ពីប្រភពបំពុលដូចមានចែងក្នុងប្រការ ២ នៃប្រកាសលេខ ១២ បស្ថ.ប្រក ចុះថ្ងៃទី ០២.៦.៩៩ ទៅតាមកំរិតស្តង់ដារ ដូចមានចែងក្នុងតារាងឧបសម្ព័ន្ធទី ២ នៃអនុក្រឹត្យស្តីពី ការត្រួតពិនិត្យការបំពុលទឹក ។ ចំពោះការបញ្ចេញសំណល់រាវ ដែលលើសពីស្តង់ដារ ត្រូវចាត់ទុកជា អំពើល្មើសច្បាប់ ។

- ត្រូវចាត់វិធានការបំបាត់ការចាក់ចោលសំណល់រឹង ឬសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ -ចូលទៅក្នុងតំបន់ទឹកសាធារណៈ ឬលូសារធារណៈ ។

លេខ ៤៨ វិថី ព្រះសីហនុ ចន្លោះសាក់ ខណ្ឌចំការមន ភ្នំពេញ ទូរស័ព្ទ : [illegible]

- ត្រូវចាត់វិធានការតំរូវអោយម្ចាស់លំនៅស្ថាន និងអង្គភាពរដ្ឋបាលសាធារណៈ ដែលតាំងនៅក្នុងតំបន់គ្មានលូសាធារណៈ រៀបចំប្រព័ន្ធច្រោះសំអាតសំណល់រាវរបស់ខ្លួន ។

- ត្រូវអញ្ជើញម្ចាស់ប្រភពបំពុលដូចមានចែងក្នុងប្រការ ២ នៃប្រកាសលេខ ១២ បស្ថ.ប្រក ចុះថ្ងៃទី០២.៦.៩៩ មកដាក់ពាក្យសុំអនុញ្ញាតបញ្ចេញសំណល់រាវប្រសិនបើពិនិត្យឃើញថាវាឆ្លើយតបទៅនឹងតំរូវការដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១០ មាត្រា ១១ និងមាត្រា ១២ នៃអនុក្រឹត្យ ស្តីពី ការត្រួតពិនិត្យការបំពុលទឹក ។

៣-និតិវិធីនៃការចេញលិខិតអនុញ្ញាតបញ្ចេញ ឬដឹកសំណល់រាវ

- ការចេញលិខិតអនុញ្ញាតបញ្ចេញចោល ឬដឹកសំណល់រាវទៅទីដ៏ទៃ ត្រូវចេញដោយមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត -ក្រុង ប្រសិនបើសំណល់នោះ មិនត្រូវបានចាត់ចូលក្នុងប្រភេទសំណល់គ្រោះថ្នាក់ ។ ក្នុងករណីដែលសំណល់រាវនោះ ជាប្រភពសំណល់គ្រោះថ្នាក់ ត្រូវសុំយោបល់ ពីក្រសួងបរិស្ថាន ។ ការបញ្ចេញសំណល់រាវដោយគ្មានលិខិតអនុញ្ញាត ត្រូវចាត់ទុកជាអំពើល្មើស ។

-តំលៃលិខិតអនុញ្ញាតលើការបញ្ចេញសំណល់រាវមានរយៈពេលបីឆ្នាំ ។ ចំពោះលិខិតអនុញ្ញាតដឹកជញ្ជូនសំណល់រាវត្រូវកំណត់រយៈពេលសមស្របបំផុត ។

-ត្រូវសុំអនុញ្ញាតជាថ្មី ប្រសិនបើមានការកែប្រែប្រព័ន្ធបញ្ចេញសំណល់រាវ ។

៤-និតិវិធីនៃការត្រួតពិនិត្យប្រភពបំពុល

-ត្រូវមានលិខិតបញ្ជាបេសកកម្ម និងអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណមន្ត្រីរាជការសំរាប់បង្ហាញក្នុងពេលចុះត្រួតពិនិត្យប្រភពបំពុល ។ ត្រូវសហការជាមួយស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ឬ អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ក្នុងករណីយល់ថាជាការចាំបាច់ ។

-ត្រូវមានកំណត់ហេតុ ឬកិច្ចសន្យារវាងមន្ត្រីជំនាញ និងមានការឯកភាពពីប្រធានមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុង ជាមួយម្ចាស់ប្រភពបំពុល ដែលទទួលយល់ព្រមអនុវត្តតាមការណែនាំ អោយកាត់បន្ថយការបំពុលដោយកំណត់ពេល វេលាច្បាស់លាស់ ។

- ត្រូវរៀបចំទិន្នន័យ ដែលទាក់ទងនឹងសំណល់រាវ ដែលបង្កើតដោយប្រភពបំពុល និងលំនៅស្ថាន ឬ អាគាររដ្ឋបាលសាធារណៈ ហើយត្រូវផ្ញើបញ្ជីទិន្នន័យសរុបប្រចាំឆ្នាំមកក្រសួង ។

-ត្រូវត្រួតពិនិត្យប្រភពបំពុលក្នុងរយៈពេលយ៉ាងឆាប់ ៤៥ ថ្ងៃម្តង ។

-ត្រូវយកសំណាកសំណល់រាវពីប្រភពបំពុល មកធ្វើការវិភាគនៅមន្ទីរពិសោធន៍ក្រសួង ក្នុងករណីដែលមានការសង្ស័យថាវាបង្កអោយមាននូវការបំពុលទឹក ។

៥-និតិវិធីនៃការត្រួតពិនិត្យ គុណភាពទឹកតំបន់ទឹកសាធារណៈ

-ត្រូវធ្វើការអង្កេតនិងធ្វើរបាយការណ៍ ពីស្ថានភាពគុណភាពទឹក នៅតាមតំបន់ទឹកសាធារណៈ និងពីឥទ្ធិពលនៃមជ្ឈដ្ឋានជុំវិញ ដែលអាចបង្កអោយមានការបំពុលទឹក ។ ក្នុងករណីចាំបាច់ត្រូវដងយកសំណាកទឹកមកវិភាគនៅមន្ទីរពិសោធន៍ក្រសួងបរិស្ថាន ។

-ក្នុងករណីមានការបំពុលទឹកនៅតំបន់ទឹកសាធារណៈ ចាំបាច់ត្រូវជូនដំណឹងជាបន្ទាន់មកក្រសួង ឬ អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន និងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ហើយត្រូវផ្សព្វផ្សាយតាមគ្រប់រូបភាព ដល់ប្រជាពលរដ្ឋនៅតំបន់នោះ អោយមានការប្រុងប្រយ័ត្ន ។

-ត្រូវសហការជាមួយអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីចាត់វិធានការទប់ស្កាត់ការបំពុលទឹក និង ស្តារគុណភាពទឹកនៅតំបន់ទឹកសាធារណៈនោះឡើងវិញ ។

៦-និតិវិធីនៃការធ្វើអធិការកិច្ច

-ត្រូវចុះធ្វើអធិការកិច្ចដោយសហការជាមួយស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន នៅពេលមានពាក្យបណ្តឹង ឬ សេចក្តីរាយការណ៍ ថាប្រភពបំពុលណាមួយបានឬកំពុងបង្កអោយការបំពុលទឹក ដែលនាំអោយប៉ះពាល់ដល់សុខភាពសាធារណៈ ។

-ត្រូវចុះធ្វើអធិការកិច្ចជាបន្ទាន់ នៅពេលទទួលដំណឹង ឬជួបប្រទះ នឹងករណីមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរបង្កឡើងដោយការបំពុលទឹក ហើយត្រូវរាយការណ៍មកក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ។

-ក្នុងករណីបទល្មើសជាក់ស្តែងដែលនាំអោយមានការបំពុលទឹកត្រូវធ្វើកំណត់ហេតុ ប្រមូលឃាត់ទុកវត្ថុតាង និងធ្វើការពិន័យអន្តរការណ៍ប្រសិនបើបទល្មើសមិនធ្ងន់ធ្ងរ តែប្រសិនបទល្មើសនោះបង្កអោយមានការប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរ ត្រូវស្នើសុំកំលាំងមានសមត្ថកិច្ច ដែលនៅជិតកន្លែងកើតហេតុ មកចូលរួមដើម្បីធ្វើកំណត់ហេតុ ឃាត់ទុកភស្តុតាង (រួមទាំងអ្នកប្រព្រឹត្តល្មើស) ហើយរៀបចំសំណុំបែបបទបញ្ជូនទៅតុលាការ ។

៧-និតិវិធីនៃការអនុវត្តន៍វិធានការ ចំពោះបទល្មើសបំពុលទឹក

នាយកដ្ឋានត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាន មន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុង ត្រូវអនុវត្តវិធានការចំពោះអ្នកប្រព្រឹត្តល្មើស នឹងបទបញ្ញត្តិនៃអនុក្រឹត្យស្តីពីការបំពុលទឹក ទៅតាមវង្វង់សមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ដែលបានបែងចែកដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងលេខ ១២ ចុះថ្ងៃទី . ០២ ខែ. មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ។ វិធានការដែលត្រូវអនុវត្តគឺអាស្រ័យទៅ តាមទំហំ និងប្រភេទ នៃបទល្មើសមានដូចខាងក្រោម ៖

១-ការចេញបញ្ជាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ តំរូវអោយកែប្រែសកម្មភាពល្មើស

២-ការផ្អាកសកម្មភាពជាបណ្តោះអាសន្ន

៣-ការពិន័យអន្តរការណ៍

៤-ការធ្វើបណ្តឹងទៅតុលាការ

ក-ការចេញបញ្ជាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ

ការចេញបញ្ជាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរចំពោះប្រភពបំពុលណាមួយធ្វើឡើងដោយក្រសួងបរិស្ថាន ឬមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត ក្រុង តាមការប្រគល់សិទ្ធិពីក្រសួងបរិស្ថាន ។ បញ្ជារជាលាយលក្ខអក្សរនេះមានលក្ខណៈពីរយ៉ាងគឺ

-ព្រមាន និងតំរូវអោយបញ្ឈប់បទល្មើស ឬ កែប្រែកំហុសឆ្គងណាមួយ ដែលប៉ះពាល់ដល់ការបំពុលទឹក ។

-លុបបំបាត់ការបំពុល ។

ចំពោះមូលដ្ឋានខេត្ត-ក្រុង ការចេញបញ្ជាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ អាចធ្វើដោយអភិបាលខេត្ត ឬ ក្រុង តាមសំណើរបស់មន្ទីរបរិស្ថាន ខេត្ត-ក្រុង ចំពោះប្រភពបំពុលដែលស្ថិតក្នុងក្របខ័ណ្ឌវង្វង់សមត្ថកិច្ចត្រួតពិនិត្យរបស់មន្ទីបរិស្ថានខេត្ត -ក្រុង ។

ខ-ការផ្អាកសកម្មភាពជាណ្តោះអាសន្ន

ការផ្អាកសកម្មភាពរបស់ប្រភពបំពុលជាបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវអនុវត្តចំពោះករណីដែលធ្ងន់ធ្ងរ និងយោងទៅតាមតំរូវការចាំបាច់ នៃផលប្រយោជន៍សាធារណៈ ក្នុងករណីដែលមានភស្តុតាងច្បាស់លាស់នៃបទល្មើស ព្រមទាំងមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយមន្ត្រីផ្នែកច្បាប់ របស់ក្រសួងបរិស្ថាន និងក្រសួងសាមុីដែលប្រភពបំពុលនោះស្ថិតនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រង ។ បញ្ជាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដែលតំរូវអោយប្រភពបំពុលផ្អាកសកម្មភាពបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវចេញដោយក្រសួងបរិស្ថាន ។

គ-ការពិន័យអន្តរការណ៍

ការពិន័យអន្តរកាណ៍ចំពោះបទល្មើស នឹងអនុក្រឹត្យ ស្តីពី ការត្រួតពិនិត្យការបំពុលទឹក ជាសមត្ថកិច្ចរបស់មន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុង និងនាយកដ្ឋានត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាន ។ នាយកដ្ឋានត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាន ឬ មន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុង អនុវត្តការពិន័យនេះ ក្នុងករណីមានភស្តុតាងពិតប្រាកដ

ច្បាស់លាស់នៃបទល្មើស ។ ចំនួនទឹកប្រាក់នៃការពិន័យអន្តរការណ៍ត្រូវអនុវត្តទៅតាមមាត្រាទី ២១ ជំពូក ៩ នៃច្បាប់ ស្តីពី កិច្ចការពារបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ។

នាយកដ្ឋានត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាន មានសិទ្ធសំរេចពិន័យពី ៥សែនរៀល ដល់ ១០លានរៀល ឯមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុង មានសិទ្ធសំរេចពិន័យពី ៥ សែន រៀល ដល់ ២លាន រៀលដោយថ្លឹងថ្លែងទៅតាមកំរិត និងលក្ខណៈនៃបទល្មើស ។ នាយកដ្ឋានផែនការ និងកិច្ចកាច្បាប់នៃក្រសួងបរិស្ថានត្រូវជួយ អោយយោបល់លើទិដ្ឋភាពច្បាប់ ចំពោះការអនុវត្តការផាកពិន័យអន្តរការណ៍ និងបច្ចេកទេសស្រាវជ្រាវ រកភស្តុតាងនៃបទល្មើស ។ នាយកដ្ឋានរដ្ឋបាល និងហិរញ្ញកិច្ចរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវរៀបចំវិក័យប័ត្រសំរាប់ធ្វើការផាកពិន័យ ។ ថវិកាដែលបានមកពីការផាកពិន័យត្រូវបង់ចូលថវិការដ្ឋ ។

ឃ-ការធ្វើបណ្តឹងទៅតុលាការ

ចំពោះបទល្មើស ដែលផុតពីកំរិតពិន័យអន្តរកាណ៍នោះ នាយកដ្ឋានត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាន ដោយសហការជាមួយនាយកដ្ឋានផែនការ និង កិច្ចការច្បាប់របស់ក្រសួង ត្រូវធ្វើជាសេនាធិការអោយក្រសួងក្នុងការរៀបចំសំណុំ រឿងប្តឹងទៅតុលាការ ។ ចំពោះបទល្មើសដែលប្រព្រឹត្តដោយប្រភពបំពុល ដែលស្ថិតក្នុងរង្វង់សមត្ថកិច្ច របស់មន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុង នោះមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុងត្រូវធ្វើជាសេនាធិការ អោយក្រសួងបរិស្ថាន និង អាជ្ញាធរដែនដីរបស់ខ្លួនក្នុងការរៀបចំសំណុំរឿងប្តឹងទៅតុលាការ ។

ទទួលបានសេចក្តីណែនាំនេះ អគ្គនាយកដ្ឋាន នាយកដ្ឋានត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាន នាយកដ្ឋានក្រោមឱវាទក្រសួងបរិស្ថាន មន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុង ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្ត អោយមានប្រសិទ្ធិភាពខ្ពស់ ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខានេះតទៅ ។

រដ្ឋមន្ត្រី

ចំលងជូន

- គ្រប់សាលាខេត្ត -ក្រុង
- មន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុង
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ